

daivathintenyayapramanam.org

അനുബന്ധം 7b: വിവാഹമോചനപത്രം — സത്യങ്ങളും മിഥ്യകളും

ഈ പേജ് ദൈവം അംഗീകരിക്കുന്ന വിവാഹബന്ധങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള പരമ്പരയുടെ ഭാഗമാണ്; അതിന്റെ ക്രമം ഇതാണ്:

1. അനുബന്ധം 7a: കന്യകമാർ, വിധവകൾ, വിവാഹമോചിതരായ സ്ത്രീകൾ: ദൈവം അംഗീകരിക്കുന്ന വിവാഹബന്ധങ്ങൾ
2. അനുബന്ധം 7b: വിവാഹമോചനപത്രം — സത്യങ്ങളും മിഥ്യകളും (നിലവിലെ പേജ്).
3. അനുബന്ധം 7c: മർക്കോസ് 10:11-12-ഉം വ്യഭിചാരത്തിലെ തെറ്റായ സമത്വവും
4. അനുബന്ധം 7d: ചോദ്യങ്ങളും ഉത്തരങ്ങളും — കന്യകമാർ, വിധവകൾ, വിവാഹമോചിതരായ സ്ത്രീകൾ

ബൈബിളിൽ പരാമർശിക്കുന്ന “വിവാഹമോചനപത്രം” വിവാഹങ്ങൾ വേർപെടുത്താനും പുതിയ വിവാഹബന്ധങ്ങൾ അനുവദിക്കാനുമുള്ള ദൈവിക അംഗീകാരമായി പലപ്പോഴും തെറ്റിദ്ധരിക്കപ്പെടുന്നു. ആവർത്തനം 24:1-4-ലെ [**סֵפֶר כְּרִיתוּת** (sefer keritut)] എന്നതിന്റെയും മത്തായി 5:31-ലെ [**βιβλίον ἀποστασίου** (biblíon apostasíou)] എന്നതിന്റെയും യഥാർഥ അർഥം ഈ ലേഖനം വ്യക്തമാക്കുന്നു; ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട സ്ത്രീക്ക് വീണ്ടും വിവാഹം കഴിക്കാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്ന തെറ്റായ ഉപദേശങ്ങളെ ഇത് ഖണ്ഡിക്കുന്നു. തിരുവെഴുത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളുടെ കാഠിന്യം നിമിത്തം മോശെ അനുവദിച്ച ഈ ആചാരം ദൈവത്തിന്റെ കല്പനയായിരുന്നില്ലെന്ന് ഞങ്ങൾ കാണിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ, വിവാഹം ഒരു ആത്മീയ ബന്ധമാണ്; ഭർത്താവ് മരിക്കുന്നതുവരെ അത് സ്ത്രീയെ ഭർത്താവിനോട് ബന്ധിക്കുന്നു.

“വിവാഹമോചനപത്രം” ഈ ബന്ധം അഴിക്കുന്നില്ല; ഭർത്താവ് ജീവിച്ചിരിക്കുന്നിടത്തോളം സ്ത്രീയെ ബന്ധിതയായി നിലനിർത്തുന്നു.

ചോദ്യം: *ബൈബിളിൽ പരാമർശിക്കുന്ന വിവാഹമോചനപത്രം എന്താണ്?*

ഉത്തരം: മിക്ക യഹൂദ-ക്രിസ്തീയ നേതാക്കളും പഠിപ്പിക്കുന്നതിനു വിരുദ്ധമായി, അത്തരമൊരു “വിവാഹമോചനപത്ര”ത്തെക്കുറിച്ച് ദൈവിക നിർദേശം ഒന്നുമില്ലെന്ന് — അത് സ്വീകരിക്കുന്ന സ്ത്രീക്ക് പുതിയ വിവാഹത്തിലേർപ്പെടാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടെന്ന ആശയം അതിലും കുറവായി — വ്യക്തമാക്കട്ടെ.

ആവർത്തനം 24:1-4-ലെ ഒരു ഉദാഹരണത്തിന്റെ ഭാഗമായി മാത്രമാണ് മോശെ “വിവാഹമോചനപത്രം” പരാമർശിക്കുന്നത്. ആ ഭാഗത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന യഥാർഥ കല്പനയിലേക്ക് നയിക്കുകയാണ് അതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം: ***മറ്റൊരു പുരുഷനോടുകൂടെ ശയിച്ചശേഷം മുൻഭാര്യയോടുകൂടെ വീണ്ടും ശയിക്കുന്നത് ആദ്യഭർത്താവിന് നിരോധിച്ചിരിക്കുന്നു*** (യിരെമ്യാവ് 3:1 കാണുക). സന്ദർഭവശാൽ, ആദ്യഭർത്താവിന് അവളെ തിരികെ സ്വീകരിക്കാമായിരുന്നു — എന്നാൽ അവളുമായി ഇനി ലൈംഗികബന്ധത്തിലേർപ്പെടാൻ അവന് കഴിയുമായിരുന്നില്ല. ദാവീദിന്റെയും അബ്ശാലോം പീഡിപ്പിച്ച വെപ്പാട്ടികളുടെയും കാര്യത്തിൽ നാം കാണുന്നതുപോലെ (2 ശമൂവേൽ 20:3).

മോശെ ഒരു സാഹചര്യം ഉദാഹരിക്കുക മാത്രമാണെന്നതിന്റെ പ്രധാന തെളിവ്, വാക്യത്തിൽ כִּי (ki, “എങ്കിൽ”) എന്ന സംയോജകത്തിന്റെ ആവർത്തനമാണ്: **എങ്കിൽ** ഒരു പുരുഷൻ ഒരു സ്ത്രീയെ വിവാഹം ചെയ്യുന്നു... **എങ്കിൽ** അവളിൽ അനുചിതമായ എന്തെങ്കിലും [עֶרְוָה, **ervah**, “നഗ്നത”] കാണുന്നു... **എങ്കിൽ** രണ്ടാമത്തെ ഭർത്താവ് മരിക്കുന്നു... വാചാടോപപരമായ ഒരു ഉപാധിയായി സാധ്യമായ ഒരു സാഹചര്യം മോശെ അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

മോശെ വിവാഹമോചനം **നിരോധിച്ചില്ല** എന്ന് യേശു വ്യക്തമാക്കിയെങ്കിലും, അതിനർഥം ആ ഭാഗം അതിന് ഔപചാരികമായ അംഗീകാരം നൽകുന്നു എന്നല്ല. വാസ്തവത്തിൽ, മോശെ വിവാഹമോചനത്തിന് **അംഗീകാരം നൽകുന്ന** ഒരു ഭാഗവുമില്ല. ജനങ്ങളുടെ ഹൃദയകാഠിന്യത്തിനു മുന്നിൽ അദ്ദേഹം നിഷ്ക്രിയ നിലപാടാണ് സ്വീകരിച്ചത് — ഏകദേശം 400 വർഷത്തെ അടിമത്തത്തിൽനിന്ന് അപ്പോൾത്തന്നെ പുറത്തുവന്ന ഒരു ജനതയുടെ ഹൃദയകാഠിന്യത്തിനു മുന്നിൽ.

ആവർത്തനം 24-ന്റെ ഈ തെറ്റായ വ്യാഖ്യാനം വളരെ പഴക്കമുള്ളതാണ്. യേശുവിന്റെ കാലത്ത്, റബ്ബി ഹില്ലേലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുയായികളും ഈ ഭാഗത്തില്ലാത്ത ഒരു

ആശയം അതിൽനിന്ന് എടുത്തു: ഏതു കാരണത്താലും ഒരാൾക്ക് ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിക്കാമെന്ന ആശയം.

ഈ തർക്കം 1-ാം വാക്യത്തിലെ രണ്ടു എബ്രായ പദങ്ങളെ ചുറ്റിപ്പറ്റിയായിരുന്നു: עֶרְוַת דָּבָר (ervat davar). ervat എന്നതിന് “നഗ്നത” അല്ലെങ്കിൽ “അശോഭനത” എന്നും, davar എന്നതിന് “ഒരു കാര്യം” അല്ലെങ്കിൽ “ഒരു വസ്തു” എന്നും അർഥം. വ്യാകരണം ആവശ്യപ്പെടുന്നതുപോലെ ഒരുമിച്ചു വായിക്കുമ്പോൾ, ഈ പദപ്രയോഗത്തിന്റെ അർഥം “അശോഭനമായ എന്തെങ്കിലും” എന്നാണ്.

റബ്ബിമാരുടെ പാഠശാലകൾ ഈ പദപ്രയോഗത്തെ രണ്ടായി വിഭജിച്ചു. ശമ്മായിയുടെ പാഠശാല ആദ്യത്തെ പദമായ ervah (അശോഭനത) മുറുകെപ്പിടിച്ചു: ലൈംഗികമായ അശോഭനതയുടെ പേരിൽ മാത്രം വിവാഹമോചനം. ഹില്ലേലിന്റെ പാഠശാല രണ്ടാമത്തെ പദമായ davar (ഒരു കാര്യം) അടിസ്ഥാനമാക്കി വാദിച്ചു: തനിക്കിഷ്ടമില്ലാത്ത ഏതു കാര്യത്തിന്റെ പേരിലും ഒരാൾക്ക് തന്റെ ഭാര്യയെ വിവാഹമോചനം ചെയ്യാമായിരുന്നു—മിഷ്ന രേഖപ്പെടുത്തുന്നതുപോലെ, തന്റെ ഭക്ഷണം കരിച്ചതിന്റെ പേരിൽപ്പോലും (മിഷ്ന ഗിട്ടിൻ 9:10; തൽമൂദ്, ഗിട്ടിൻ 90a). ഒരു പദപ്രയോഗത്തെ രണ്ടു വ്യത്യസ്ത കാരണങ്ങളായി കണക്കാക്കിയതിലൂടെ, അവർ “അശോഭനമായ എന്തെങ്കിലും” എന്നതിനെ “അശോഭനതയോ മറ്റേതെങ്കിലും കാര്യമോ” ആക്കി മാറ്റി.

തുടർന്ന് യേശു ഈ തെറ്റുകൾ തിരുത്തി:

1. πορνεία (**porneía** — അനുചിതമായ എന്തെങ്കിലും) മാത്രമാണ് സ്വീകാര്യമായ കാരണം എന്ന് അദ്ദേഹം ഊന്നിപ്പറഞ്ഞു.
2. ഇസ്രായേൽപുരുഷന്മാരുടെ ഹൃദയകാഠിന്യം നിമിത്തം അവർ സ്ത്രീകളോടു ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നതിനെ മോശെ വെറും സഹിച്ചുവെന്ന കാര്യം അദ്ദേഹം വ്യക്തമാക്കി.
3. ഗിരിപ്രഭാഷണത്തിൽ “വിവാഹമോചനപത്രം” പരാമർശിക്കുകയും “എന്നാൽ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു” എന്ന പ്രയോഗത്തിൽ ഉപസംഹരിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, ആത്മാക്കളെ വേർപെടുത്തുന്നതിനായി ഈ നിയമപരമായ രേഖ ഉപയോഗിക്കുന്നത് യേശു നിരോധിച്ചു (മത്തായി 5:31-32).

കുറിപ്പ്: ഗ്രീക്ക് പദമായ **πορνεία** (*porneía*) ഹീബ്രു പദമായ **עֶרְוָה** (*ervah*) എന്നതിന് തുല്യമാണ്. ഹീബ്രുവിൽ അതിന് "നഗ്നത" എന്നായിരുന്നു അർഥം; ഗ്രീക്കിൽ അതിന്റെ അർഥം "അനുചിതമായ എന്തെങ്കിലും" എന്നതിലേക്ക് വികസിച്ചു. ബൈബിൾകാലത്ത് വ്യഭിചാരത്തിനുള്ള ശിക്ഷ മരണമാകയാൽ, porneía-യിൽ വ്യഭിചാരം ഉൾപ്പെടുന്നില്ല [**μοιχεία** (*moicheía*)]. മത്തായി 5:32-ൽ യേശു ഈ രണ്ടു പദങ്ങളും ഒരേ വാക്യത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചത് അവ രണ്ടും വ്യത്യസ്ത കാര്യങ്ങളാണെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

മോശെ വിവാഹമോചനത്തെക്കുറിച്ച് ഒന്നും പഠിപ്പിച്ചില്ലെങ്കിൽ, ദൈവം അതിനെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന് നിർദേശം നൽകിയിരുന്നില്ല എന്നതാണ് അതിന്റെ കാരണം — എല്ലാത്തിനുമുപരി, മോശെ വിശ്വസ്തനായിരുന്നു; ദൈവത്തിൽനിന്ന് കേട്ടതു മാത്രമാണ് അദ്ദേഹം സംസാരിച്ചത്.

"വേർപാടിന്റെ പുസ്തകം" അല്ലെങ്കിൽ "വിവാഹമോചനപത്രം" എന്ന അക്ഷരാർഥമുള്ള **sefer keritut** എന്ന പ്രയോഗം മുഴുവൻ തോറായിലും ഒരിക്കൽ മാത്രമേ കാണപ്പെടുന്നുള്ളൂ — കൃത്യമായി ആവർത്തനം 24:1-4-ൽ. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, ഭാര്യമാരെ ഉപേക്ഷിക്കാൻ പുരുഷന്മാർ ഈ പത്രം ഉപയോഗിക്കണമെന്ന് മോശെ എവിടെയും പഠിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. ഇത് **നേരത്തേ നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു ആചാരമായിരുന്നു,** ഈജിപ്തിലെ അടിമത്തകാലത്തുനിന്ന് പാരമ്പര്യമായി ലഭിച്ചത്. നേരത്തേ ചെയ്തുവന്നിരുന്ന ഒരു കാര്യം മോശെ വെറുതെ പരാമർശിച്ചതേയുള്ളൂ; ദൈവിക കല്പനയായി അതിന് നിർദേശം നൽകിയില്ല. ഏകദേശം നാൽപ്പത് വർഷം മുമ്പ് മോശെ ഈജിപ്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്നതും ഇത്തരത്തിലുള്ള നിയമരേഖയെക്കുറിച്ച് തീർച്ചയായും അറിഞ്ഞിരുന്നതും ഓർക്കേണ്ടതാണ്.

തോറയ്ക്കു പുറത്തുള്ള തനാഖിലും **sefer keritut** എന്ന പ്രയോഗം രണ്ടുതവണ മാത്രമാണ് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത് — രണ്ടും ദൈവവും ഇസ്രായേലും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെ ആലങ്കാരികമായി സൂചിപ്പിക്കുന്നു (യിരെമ്യാവ് 3:8, യെശയ്യാവ് 50:1).

ഈ രണ്ടു പ്രതീകാത്മക പ്രയോഗങ്ങളിലും, ദൈവം ഇസ്രായേലിന് "വിവാഹമോചനപത്രം" നൽകിയതുകൊണ്ട് ആ ജനതയ്ക്ക് മറ്റു ദേവന്മാരോടു ചേരാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടായി എന്ന സൂചനയില്ല. നേരെമറിച്ച്, ആത്മീയദ്രോഹം മുഴുവൻ തിരുവെഴുത്തിലും കുറ്റംവിധിക്കപ്പെടുന്നു. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ,

പ്രതീകാത്മകമായിട്ടുപോലും ഈ "വിവാഹമോചനപത്രം" സ്ത്രീക്ക് പുതിയൊരു വിവാഹബന്ധം അനുവദിക്കുന്നില്ല.

ആത്മാക്കളെ വേർപെടുത്തുന്നത് നിയമവിധേയമാക്കാൻ ദൈവം അംഗീകരിച്ച ഒന്നായി ഈ പത്രത്തെ യേശു ഒരിക്കലും അംഗീകരിച്ചിട്ടില്ല. സുവിശേഷങ്ങളിൽ ഇത് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന രണ്ടു സന്ദർഭങ്ങളും മത്തായിയിലാണ് — അതോടൊപ്പം മർക്കോസിലെ സമാന്തര ഭാഗത്തും ഒരിക്കൽ (മർക്കോസ് 10:4):

1. മത്തായി 19:7-8: പരീശന്മാർ അതിനെ പരാമർശിക്കുന്നു; ഹൃദയകാഠിന്യം നിമിത്തം ഈ പത്രം ഉപയോഗിക്കാൻ മോശെ വെറും അനുവദിച്ചു (**epétrepsen**) എന്നു യേശു മറുപടി പറയുന്നു — അതായത്, അത് ദൈവത്തിന്റെ കല്പനയായിരുന്നില്ല.
2. മത്തായി 5:31-32, ഗിരിപ്രഭാഷണത്തിൽ യേശു ഇങ്ങനെ പറയുമ്പോൾ:

"'ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നവൻ അവൾക്ക് വിവാഹമോചനപത്രം കൊടുക്കട്ടെ' എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: **porneía** ഒഴികെ ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നവൻ അവളെ വ്യഭിചാരിണിയാകുന്നതിലേക്ക് നയിക്കുന്നു; വിവാഹമോചിതയായ സ്ത്രീയെ വിവാഹം ചെയ്യുന്നവൻ **വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്നു**."

അതിനാൽ, വിളിക്കപ്പെടുന്ന ഈ "വിവാഹമോചനപത്രം" ദൈവിക അംഗീകാരമായിരുന്നില്ല; ജനങ്ങളുടെ ഹൃദയകാഠിന്യം നിമിത്തം മോശെ സഹിച്ച ഒരു കാര്യം മാത്രമായിരുന്നു. ഈ പത്രം സ്വീകരിക്കുന്നതിലൂടെ സ്ത്രീ ആത്മീയമായി മോചിതയാകുകയും മറ്റൊരു പുരുഷനുമായി ചേരാൻ സ്വതന്ത്രയാകുകയും ചെയ്യുമെന്ന് തിരുവെഴുത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗവും പിന്തുണയ്ക്കുന്നില്ല. ഈ ആശയത്തിന് വചനത്തിൽ അടിസ്ഥാനമില്ല; അതൊരു മിഥ്യയാണ്. യേശുവിന്റെ വ്യക്തവും നേരിട്ടുള്ളതുമായ പഠിപ്പിക്കൽ ഈ സത്യത്തെ സ്ഥിരീകരിക്കുന്നു.